

अहीरः A cowherd.

अहीरणिः [अहीन ईरयति दूरीकरोति ईर-अनि] A snake having two heads.

अहीश्रुवः [अहिरिव श्रूयते, श्रु-क-बा^० दीर्घः] An enemy.

अहु a. [अह-व्याप्तौ-उन्] 1 Narrow. -2 Pervading.

अहुत a. 1 Not sacrificed or offered (as an oblation); अवश्यं याति तिर्यक्त्वं जग्ध्वा चैवाहुतं हविः. -2 Wrongly sacrificed; न चाहुतमभूत्तत्र Rām. 1. 14. 40. -3 One who has not yet received any oblation. -तः Religious meditation, prayer, and the study of the Vedas (considered as one of the five great Yajñas and necessary duties); अहुतं च हुतं चैव तथा प्रहुतमेव च । ब्राह्मं हुतं प्राशितं च पञ्च यज्ञान् प्रचक्षते ॥ Ms. 3. 73. 74. -**Comp.** -**अद** a. 1 not eating of a sacrifice. -2 not allowed to partake of a sacrifice.

अहृणान a. Not being angry, friendly (अक्रोधन); किं मे हव्यमहृणानो जुषेत Rv. 7. 86. 2.

अहृणीयमान a. Ved. 1 Not angry or jealous. -2 Willing.

अहृदय a. 1 Heartless. -2 Absent-minded; K. 84; हृदयमहृदया न नाम पूर्वम् Ki. 10. 47.

अहृद्य a. Not desired or agreeable, unpleasant; कृत a. causing disgust.

अहे ind. [अह-ए] A particle implying (a) Reproach, (b) Regret. (c) Separation.

अहेतु a. Causeless, spontaneous, involuntary; अहेतुः पक्षपातो यः U. 5. 17. -**तुः** Absence of cause and reason. -**Comp.** -**समः** A particular sophism tending to prove an argument to be untenable, Nyāyadarśana.

अहे (है) तुक् a. 1 Groundless, causeless, without any motive; कार्ये सक्रमहैतुकम् Bg. 18. 22; व्रज धृति त्यज भीतिमहेतुकाम् N. 4. 105. -2 Disinterested, selfless; (भक्तिः) अहेतुक्यप्रतिहता ययात्मा सम्प्रसीदति Bhāg. 1. 2. 6. -**कम्** ind. Without extraneous aid, through one's own ability or power.

अहेळ (ड) त्, -**हेडमान** a. Ved. Not unwilling; अहेळमानो वरुणेह बोध्युरुशंस मा न आयुः प्रमोषीः Rv. 1. 24. 11.

अहेरुः N. of the plant शतमूली or महाशतावरी. Asparagus Racemosus.

अहो ind. 1 A particle showing (a) surprise or wonder; often agreeable (ah, how great or wonderful); अहो कामी स्वतां पश्यति Ś. 2. 2; अहो मधुरमासां दर्शनम् Ś. 1; अहो बकुलवलिका M. 1 Oh, it is बकुल^० (meaning 'I did not expect to see you here'); अहो रागबद्धचित्तवृत्तिरालिखित इव सर्वतो रङ्गः Ś. 1; अहो रूपमहो वीर्यमहो सत्त्वमहो बुधिः Rām. (how wonderful his form &c.). (b) Painful surprise; अहो ते विगतचेतनत्वम् K. 146. -2 Sorrow or regret in general; ('alas,' 'ah'); अहो दुष्यन्तस्य संशयमारुढाः

पिण्डभाजः Ś. 6; विधिरहो बलवानिति मे मतिः Bh. 2. 91. -3 Praise ('bravo', 'well done'); अहो देवदत्तः पचति शोभनम् P. VIII. 1. 40 Sk. -4 Reproach ('fie', 'shame'); अहो वो धिगबलं क्षात्रम् Mb. -5 Calling out or addressing; अहो हिरण्यक श्लाघ्योऽसि H. 1. -6 Envy or jealousy; कटमहो करिष्यसि P. VIII. 1. 41 Com. -7 Enjoyment, satisfaction. -8 Fatigue. -9 Doubt (probably for आहो q. v.). -10 In the sense, obvious, plain, clear; (प्रसिद्ध) अहो-ष्मान्तर्गतश्चापि गर्भत्वं समुपेयिवान् Mb. 12. 253. 11. -11 Sometimes merely as an expletive. Prov. अहो रूपमहो ध्वनिः (used to convey the idea of mutual adulation, the ass complimenting the camel upon its fine form, and the camel the ass upon its melodious voice); अहो नु खलु (भोः) generally indicates surprise, often agreeable (आश्चर्य) अहो नु खल्वीदृशीमवस्थां प्रपन्नोऽस्मि Ś. 5; अहो नु खलु भोस्तदेत-त्काकतालीयं नाम Māl. 5. अहो बत shows (a) compassion, pity, regret; अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् Bg. 1. 44; (b) satisfaction or admiration (संतोष); अहो बतासि स्पृहणीयवीर्यः Ku. 3. 20 (Oh, how enviable is your prowess; Malli. here takes अहो बत in the sense of संबोधन); (c) addressing, calling; (d) fatigue &c. (अहो बतातुकम्पायां खेदे संबोधने) Nm. (अहो धिगर्थे शोके च करुणार्थविषादयोः । संबोधने प्रशंसायां विस्मये पादपूरणे ॥ असूयायां वितर्के च प्रायशोहो प्रयुज्यते । अहो बतातुकम्पायां खेदामन्त्रणयोस्तथा ॥). -**Comp.** -**पुरुषिका** = आहोपुरुषिका q. v. -**लाभकर** a. (अल्पेऽपि लाभे, अहो लाभो जात इति विस्मयं कुर्वाणम्) satisfied with very little; Mb. 5. 133. 27.

अहः (The last member of a comp.) see under अहन्. Day; यद्वाहकुस्ते पापम् Mb. 1. 2. 393. -**अह्वयम्** Daily course (of the sun) द्वात्रिंशत् वै देवस्याह्वयान्ययं लोकः Bri. Up. 3. 3. 2.

अह्वाप्य a. Ved. 1 Not concealing. -2 Not to be denied or set aside; सत्यं तत् तुर्वशे यदौ विदानो अह्वाप्यम् Rv. 8. 45. 27.

अहाय ind. Instantly, speedily, at once; अहाय सा नियमर्जं क्रममुत्ससर्ज Ku. 5. 86; अहाय तावदरुणेन तमो निरस्तम् R. 5. 71; Ki. 16. 16.

अहय, अहयाण a. Shameless, proud, presumptuously bold; अग्र एति युवतिरहयाणा Rv. 7. 80. 2.

अहि a. [ह-कि] 1 Luxurious, fat. -2 Wise, learned. (कवि).

अही a. Shameless. f. shamelessness, infamy; प्रसीदन्तु भवन्तो मेऽहीरेषा तु मया तुला Rām. 3. 10. 8. -**क** a. Shameless (beggar). -**कः** A Buddhist mendicant.

अहुत a. 1 Not fluctuating or stumbling. -2 Not crooked (अकुटिल); अश्लोणा अज्ञैरहुताः Av. 6. 120. 3. -**प्सु** a. Ved. of straight or upright appearance; वहन्ते अहुतप्सवः Rv. 8. 20. 7.

अह्ला 1 Not fluctuating, firmness. -2 The plant Semecarpus Anacardium (मल्लतक; Mar. बिन्बा).